

УДК 811.161.2'06'373]:070

ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ СЛОВОСПОЛУК В МОВОЗНАВСТВІ НА ТЛІ СОЦІАЛЬНОЇ ДИНАМІКИ

Сфіменко О. М.

У статті досліджено тему функціонально-семантичних параметрів нових усталених словосполук у суспільно-політичній сфері. Розглянуто специфіку вивчення теорії про словосполуки. З'ясовано, що цілісні словосполуки властиві суспільно-політичній лексиці сучасної української мови, на початку XXI століття вони широко використовуються у мові ЗМІ.

Досліджено, що усталені словосполуки зустрічаються в різних тематичних групах. Найчастіше їх використовують у статтях, у яких дається характеристика владі та її представникам, описуються політичні події, що відбуваються в країні, а також у текстах, де окреслюються українсько-російські та міжнародні відносини. У розвідці зроблено аналіз словосполук.

Підсумовано, що питання вивчення усталених словосполук не вичерпане та потребує подальшого дослідження.

Ключові слова: суспільно-політична лексика, вільні словосполуки, усталені словосполуки.

ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ СЛОВСОЧЕТАНИЙ НА ФОНЕ СОЦІАЛЬНОЇ ДИНАМІКИ

Ефіменко Е. Н.

В статті досліджена тема функціонально-семантичних параметрів нових устійливих словосочетаний в общественно-політичній сфері. Розглянуто специфіку вивчення теорії про словосочетания. Виявлено, що стійкі словосочетания свойственны общественно-політичній лексиці сучасного українського мови, в началі XXI століття вони широко використовуються в мові ЗМІ.

Доказано, що устоявшієся словосочетания зустрічаються в різних тематичних групах. Частіше їх використовують в статтях, в яких дається характеристика влади та її представникам, описуються політичні події, що відбуваються в країні, а також в текстах, де визначаються українсько-російські та міжнародні відносини. Зроблено висновки, що питання вивчення устоявшієся словосочетаний не вичерпане та потребує подальшого дослідження.

Ключевые слова: общественно-політичній лексика, вільні словосочетания, устійливі словосочетания.

DIFFERENTIATION OF COLLOCATIONS IN LINGUISTICS ON THE BASIS OF THE SOCIAL DYNAMICS

Yefymenko O. M.

The article investigates the theme of functional-semantic characteristics of new collocations in the social and political sphere. The peculiarity of the research of the theory about collocations is examined. It is established that undivided word-combinations, typical for the social and political vocabulary of the modern Ukrainian language, are frequently used in mass media language.

It is researched that set phrases are applied in different thematic groups. They are more often used in articles deal with authority characteristics and its representatives, political events, occurred in a country, and also in texts, referred to the Ukrainian and Russian, international relations. The analysis of collocations has been presented in the survey.

It is summarized that the issue devoted to the collocation researching is not settled and requires further investigation.

Key words: *social and political vocabulary, free word-combinations, set phrases.*

Постановка проблеми. Сучасна українська мова постійно розвивається, зазнає змін, адже на неї впливають різноманітні фактори, зокрема, певний відбиток накладають процеси, що проходять в державі та реакція суспільства на них. Ці перетворення своєю чергою впливають на утворення нових усталених словосполук, які характеризуються мовною реакцією на зміни в лінгвістичному світі.

Актуальність теми. Актуальність вибору теми дослідження зумовлена необхідністю комплексного аналізу процесів та явищ, які відбувалися в суспільно-політичній лексиці української мови в ХХІ ст. і не знайшли монографічного опрацювання. Висвітлення питань, пов'язаних із функціонуванням суспільно-політичних словосполук, сприятиме більш глибокому пізнанню проблеми мовного динамізму, багатогранних взаємовідносин мови і суспільства в перехідний період від тоталітарного суспільства до демократичного.

При вивченні функціонально-семантичних параметрів нових усталених словосполук у суспільно-політичній сфері увага мовознавців, як правило, концентрується на проблемах

їх становлення та збагачення в певний історичний період. Семантичні процеси, що виникають у цій групі лексики, менш досліджені. Аналіз закономірностей семантичних модифікацій мовних одиниць у процесі функціонування дозволить простежити тенденції та способи розвитку семантики словосполук.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення словосполук вже було предметом лінгвістичного аналізу А. А. Бурячка, А. Л. Голованевського, І. Ф. Протченка, О. П. Литвина, Т. П. Клімушенко, Л. А. Мурадової, Т. Б. Крючкової та ін. Проте спеціальних монографічних досліджень функціонально-семантичних параметрів словосполук у суспільно-політичній сфері немає.

Мета статті полягає в теоретичному дослідженні функціонально-семантичних параметрів нових усталених словосполук у суспільно-політичній сфері.

Завдання статті: зробити короткий огляд праць науковців щодо функціонально-семантичних параметрів усталених словосполук у суспільно-політичній сфері.

Виклад основного матеріалу. Наше дослідження присвячене функціонально-семантичним параметрам нових усталених словосполук у суспільно-політичній сфері. Чітке визначення об'єкта є необхідною передумовою будь-якого наукового дослідження. Незважаючи на те, що суспільно-політичній лексиці присвячено чимало лінгвістичних досліджень (А. А. Бурячка, А. Л. Голованевського, І. Ф. Протченка, О. П. Литвина, Т. П. Клімушенко, Л. А. Мурадової, Т. Б. Крючкової та ін.), при їхньому розгляді виявляється, що різні автори досліджують при цьому неоднакові лексико-семантичні підсистеми або, вивчаючи одну й ту саму підсистему, по-різному називають її. Проте спеціальних монографічних досліджень функціонально-семантичних параметрів словосполук у суспільно-політичній сфері немає.

Дослідження словосполук як мовної одиниці останнім часом не надто популярні, незважаючи на те, що проблема визначення словосполук є однією з найбільш дискусійних і суперечливих у сучасному мовознавстві.

Отже, *словосполука* – це найпростіша одиниця мови, утворена з двох або кількох повнозначних слів, пов'язаним між собою за змістом [3, с. 1347]. Словосполуки, які вже вийшли за межі вільного сполучення слів і до певної міри [3, с. 1406] набули ознаки сталості, певного експресивного забарвлення, проте ще не є стійкими («*стійкий* – 1. Здатний твердо стояти, триматися, не падаючи, не коливаючись. 2. Який довго зберігає і виявляє свої властивості, не піддається руйнуванню, псуванню. 3. Для якого характерні стабільність, постійність; сталий, довготривалий) їх не фіксують фразеологічні словники, а тому вони не є фразеологізмами. Проте ці словосполуки активно функціонують у мові газет і журналів, наших політиків.

Питання про функцію словосполуки як значимої мовної одиниці є, на нашу думку, одним з найбільш складних питань теорії словосполук. Марія Балко у статті «Допитання про основні ознаки словосполучення» рекомендує визначити функцію словосполук як номінативну [1, с. 145]. Вона спирається на дослідження В. В. Виноградова, який розмежував слова як знаки окремих понять і словосполучення як знаки «якогось єдиного, але розчленованого поняття або уявлення» [4, с. 24]. Проте вже сам В. В. Виноградов зауважував, що слід зрозуміти умовність та невизначеність деяких звичних синтаксичних кваліфікацій та ярликів [4, с. 24]. З огляду на те, що «*функція* – 1. Явище, яке залежить від іншого явища, є формою його виявлення і змінюється відповідно до його змін. 2. Робота, обов'язок, коло діяльності когось, чогось. Призначення, роль чого-небудь» [3, с. 1586], а «*семантика* – 1. Значення мовних одиниць – окремих слів, фразеологізмів, складових частин слова» [3, с. 1300] – функціонально-семантичні особливості словосполук є формою виявлення значення конкретної сталої сполуки, яка є аналізованою і знаходить своє застосування в тексті.

Український мовознавець І. Р. Вихованець запропонував поділ словосполучень на прості й ускладнені і, відповідно, двокомпонентні словосполучення зарахував до простих, три- і багатоконпонентні – до ускладнених [5, с. 195].

З точки зору семантики словосполуки бувають вільні і невольні. У вільній словосполучі зберігається самостійність

лексичних значень усіх повнозначних слів, що входять до його складу. А ще одна із ознак вільних словосполук це та, яка вказує на те, що кожен її компонент виступає як окремий член речення. Синтаксичний зв'язок його елементів є живим та продуктивним.

У невірній, тобто синтаксично нечленованій, словосполуки лексична самостійність одного чи обох його компонентів послаблена чи втрачена. Така словосполука, цілком за характером значення наближається до окремого слова, тому що називає одне поняття і в реченні виступає як один член [9, с. 19].

Зауваження вчених щодо стійких словосполук зокрема носять епізодичний характер і, як правило, обмежуються лише констатацією факту існування таких одиниць [2, с. 15]. У лінгвістичній літературі не має однозначного трактування цього поняття, хоча термін активно використовується лінгвістами, щоправда, з різним змістовим наповненням. Деякі науковці називають такі сполуки «формулами» (О. Есперсен), «більш аналітичними типами стійких сполук слів» (О. О. Шахматова), «аналітичними фразами», «описовими аналітичними формами», «описовими висловам» (В. В. Виноградов).

Стійкі словосполуки вивчалися як об'єкт теорії синтаксичної зв'язаності, яка з'явилася завдяки працям В. Д. Горяного, І. А. Каншина, Л. І. Коломійця, Г. М. Удовиченка, Н. Ю. Шведової, Д. М. Шмельова, Н. А. Янко-Триницької та ін. Подальшого опрацювання питання синтаксично зв'язаних структур дістали в дослідженнях В. В. Бабайцевої, З. Г. Бурдіної, Л. Г. Верби, І. Р. Вихованця, В. О. Горпинича, А. П. Загнітка, А. М. Кожина, Г. О. Козачук, О. А. Колесникова, Р. О. Орлової, І. С. Родіонової, Є. М. Смольянінової, Ю. В. Фоменка, В. В. Явір та ін.

Поняття «*стійкості*» словосполук у працях лінгвістів інтерпретують по-різному. Його розглядають як підсумок регулятивності використання словосполук, типовості вираженого сукупного змісту, використання з метою комунікації в готовому вигляді [13, с. 15]. А спираючись на дослідження С. І. Ожегова та В. Г. Гака, ми називаємо стійкими словосполуки, які позначають поєднання предметів, ознак, дій [7, с. 10].

І. І. Мещанінов зазначає, якщо у вільних словосполучах уточнюється смисл основного компонента, то в стійких, характеризуючи смисл предмета, можуть надати йому нового значення [10, с. 15]. Високий рівень семантичної стійкості характерний тільки для стійких словосполук, оскільки виникають на рівні лексичної номінації [7, с. 12].

Отже, семантично сталі словосполучки посідають своєрідне проміжне місце між вільними та фразеологічними словосполучками. Вони не володіють багатьма ознаками фразеологізмів: незмінністю порядку слів (ця ознака порізному виявляється і в різних типах фразеологічних одиниць), неможливістю буквального перекладу іншими мовами (також не обов'язково для всіх фразеологізмів) та низкою інших, пов'язаних з експресивністю фразеологізмів [7, с. 15].

Л. Комар у своїй статті «Фразеологічні одиниці, слова та вільні словосполучення, структурна класифікація» спробувала проаналізувати стійкі словосполучки і зробила висновок, що розчленування стійких словосполук порушує зміст лексичної одиниці. Усе залежить від ступеня семантичного злиття складових частин словосполук, оскільки у вільних словосполучах складові частини мають семантичну і структурну незалежність, а у стійких не мають [8, с. 113]

Сполучення слів у такому випадку підпорядковуються не лише правилам синтаксису, але й правилам «об'єднання змістів», при чому створюється не сума змістів, а новий зміст [2, с. 10–11].

Не кожне поєднання двох і більше слів називають словосполучками. До них не відносяться фразеологізми, поєднання іменника або займенника з прийменником, а також дієслова з частками, сполучення складних форм слів, граматична основа речення.

І. Холявко у своєму дослідженні створила тематичну модель суспільно-політичної лексики. Її стрижень складають опорні категорії політичного дискурсу («Суспільство. Держава», «Політика», «Соціальні класи та верстви», «Право», «Економіка», «Мораль»), виділення яких зумовлено ієрархічністю системи влаштування суспільно-політичного життя України [8, с. 7].

Відповідно до цієї моделі можемо виділити п'ять основних груп з яскраво вираженими номінативно-функціональними особливостями:

1) пов'язані з діяльністю парламенту та уряду (виборча компанія, гілки влади);

2) на позначення подій і фактів міжнародного життя (офіційний візит, високий гість, міжнародний клімат);

3) державницької та суспільно-політичної спрямованості (*знак протесту, білі плями історії, національні суверенітети*);

4) економічної сфери (банківська система, тіньова економіка, валютний фонд);

5) на позначення понять і явищ, пов'язаних з юриспруденцією (провакаційні дії, кримінальна справа, криміногенна ситуація).

На сьогоднішній день, у зв'язку із ситуацією в країні, ми можемо додати ще такі групи:

1) волонтерський рух;

2) україно-російський конфлікт;

3) військова тематика.

Створення нових словосполук здійснюється, перш за все, як віддзеркалення в мові потреб суспільства у виразі нових понять, що постійно виникають в результаті розвитку науки, техніки, культури, суспільних відносин тощо. Суспільно-політичні словосполуки виникають у мові приблизно тими ж шляхами, що і одиниці інших лексико-семантичних підсистем літературної мови. Згідно з дослідженнями лінгвістів, понад 65% всіх нових слів, які з'явилися в останні десятиліття внаслідок словотворчих процесів, були утворені шляхом афіксації і словоскладання [6, с. 165].

На думку О. А. Стишова, головними чинниками, що сприяють виникненню нових словосполук, є внутрішньолінгвістичні закони розвитку лексичного складу мови й позамовні впливи. Серед останніх він називає: 1) вихід ЗМІ з-під цензури, їх ідеологічна нерегламентованість, розкутість; 2) вільний пошук нових експресивних засобів вираження на тлі стандарту та кліше; 3) із проголошенням Української державності посилення уваги авторів до питомих джерел української національної мови. В умовах активної російсько-

української мовної інтерференції діє виразна тенденція використовувати форми вислову, які стоять далі від російських відповідників [12, с. 5].

Між загальноживаною лексикою і суспільно-політичною відбувається постійна взаємодія. Усталені словосполучки творяться за синтаксичними законами української літературної мови. Утворення багатоконponentних сполук, їхній перехід від первинних до багатослівних одиниць відбувається поетапно і, відповідно, супроводжується переоформленням й ускладненням синтаксичної моделі. Українська суспільно-політична лексика тяжіє до створення багатоконponentних словосполук. Вони передають внутрішню співвіднесеність понять цієї галузі. Залежно від кількості компонентів усталених словосполук поділяємо на три структурні типи: двоконponentні, триконponentні та багатоконponentні [14, с. 6].

Відповідно до частин мови вираження складників і їхнього розташування **двоконponentні словосполучки** за структурою можна поділити на такі різновиди:

1. Усталені словосполучки, утворені за моделлю **«прикметник + іменник»**: *донецький напрямок, кремлівські верховоди, кремлівські очільники*. Проаналізувавши словосполучки за моделлю **«прикметник + іменник»**, ми виявили, що прикметник конкретизує тип, будову і призначення сполуки.

2. Усталені словосполучки, утворені за моделлю **«іменник + іменник»**: *пріоритет розвитку, проект енергостратегії, галузь вітроенергетики*. Проаналізувавши словосполучки цього виду, визначаємо, що в словосполучках, утворених за моделлю **«іменник + іменник»**, семантичне навантаження опорного слова передає іменник у називному відмінку.

У процесі існування усталених словосполук досить часто зустрічаємо триконponentні сполучки. Серед моделей триконponentних складених сполук в суспільно-політичній лексиці наявні одиниці з послідовною підрядністю та з паралельним співпідрядкуванням (*зона впливу Москви, боротьба з іноземними агентами, градус напруження довкілля*). **Триконponentні словосполучки** за структурою можна поділити на такі різновиди:

1. Поєднання іменника з іменниковою словосполучою «іменник + (іменник + іменник)»: *акція протесту опозиції, сектор молоді й освіти, пріоритети напрямку коштів*. Цю модель іноді ускладнено прийменником.

2. Поєднання іменника з атрибутивними словосполучками «іменник + (прикметник + іменник)». За цією моделлю утворився цілий ряд усталених словосполук: *заборона подвійного громадянства, периферія державної уваги, підрозділи інформаційних військ, стратегія кам'яного віку, блокада окупованих територій*.

Аналіз української суспільно-політичної лексики показав, що в ній наявні й чотири-, п'яти-, шести-, семи- та інші компонентні словосполучки. Базою для них слугують дво- і трикомпонентні словосполучки. Це зумовлено прагненням до якнайточнішої, детальної номінації понять [14, с. 6].

Висновок. Проблема вивчення словосполук не є новою. Підвалини розвитку теорії були закладені у працях таких видатних вчених як: Ш. Баллі, Ф. І. Буслаєв, О. Х. Востоков, В. фон Гумбольдт, О. М. Пешковський, О. О. Потебня, Е. Сепір, В. Сімович, С. Смерчинський, О. О. Шахматов, Л. В. Щерба та ін. Проте теорія словосполук не була розвинена. Зауваження вчених щодо зв'язаних конструкцій взагалі й цілісних словосполучень зокрема носять епізодичний характер і обмежуються лише фіксуванням факту існування таких одиниць.

Під усталеними словосполучками розуміються такі конструкції, в основі побудови яких лежать певні структурні схеми, що відтворюються в готовому вигляді; ці утворення є стійкими лише у плані своєї граматичної організації та вільно наповнюються лексичним матеріалом. Загальне значення всієї конструкції не виводиться безпосередньо з суми значень її складників, а закріплюється за всією структурною схемою.

Усталеним словосполучкам, як і вільним, притаманне граматичне значення. У системі синтаксично зв'язаних словосполук базовими виступають комплетивні семантико-синтаксичні відношення, що виникають в результаті поширення інформативно недостатнього слова тим чи іншим конкретизатором. Проте комплетивні відношення у складі певних типів цілісних

сполук можуть взаємодіяти з іншими типами смислових відношень, утворюючи різноманітні конструкції [2, с. 16].

Сучасна мова значно відрізняється від мови початку ХХІ століття. Насамперед у лексико-семантичному аспекті, оскільки починає активно змінюватися. Це пов'язане з екстралінгвальними чинниками, оскільки мова миттєво реагує на зміни в екстралінгвальному світі. Саме мова газет, політики, культури, суспільства найчутливіша до суспільно-політичних процесів у соціумі та найоперативніше відображає будь-які зміни в узусі.

Джерела та література

1. Балко М. До питання про основні ознаки словосполучення / М. Балко // Лінгвістичні студії. – 2011. – Вип. 22. – 330 с.
2. Балко М. Семантико-синтаксичні і структурні аспекти цілісних словосполучень сучасної української мови : дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук : 10.02.01 / Балко М. ; Донецький національний університет. – Д., 2004. – 201 с.
3. Бусел В. Т. Великий тлумачний словник сучасної української мови. – Київ, Ірпінь. – Перун, 2016. – 1696 с.
4. Виноградов В. В. Вопросы изучения словосочетаний / В. В. Виноградов // Вопросы языкознания. – 1954. – № 3. – С. 3–24.
5. Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис / І. Р. Вихованець. – К.: Либідь, 1993. – 368 с.
6. Зацний Ю. А. Сучасний англomовний світ і збагачення словникового складу / Ю. А. Зацний, – Львів: ПАІС, 2007. – 228 с.
7. Іващишин О. Місце термінологічного словосполучення в системі мови / О. Іващишин // Іноземна філологія. – 2013. – Вип. 125. – 10–15 с.
8. Комар Л. Фразеологічні одиниці, слова та вільні словосполучення, структурна класифікація / Л. Комар // Молодь і ринок : щоміс. наук.-пед. журн. – Дрогобич (Львів. обл.). – 2010. – Вип. 9 (68). – 113 с.
9. Ма Яньфей. Конотативно марковані словосполучення в українських газетних текстах початку ХХІ ст.: семантика та прагматика [Текст] : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 / Ма Яньфей ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2013. – 19 с.
10. Мещанинов И. И. Номинативное и эргативное предложение: типологическое сопоставление структур / И. И. Мещанинов – М.: Наука, 1984. – 294 с.

11. Михайленко Л. Л. Динаміка суспільно-політичної лексики української мови кінця ХХ – початку ХХІ століття (на матеріалі мови українських засобів масової інформації): автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.01 / Л. Л. Михайленко ; Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні НАН України. – К., 2009. – 192 с.

12. Стишов О. Лексичні стилістичні неологізми в ЗМІ з погляду мовної культури / О. Стишов // Культура і слово. – К., 1999. – 112 с.

13. Уфимцева А. А. Слово в лексико-семантичній системі мови / А. А. Уфимцева. – М.: Наука, 1968. – 272 с.

14. Харчук Л. Терміни-словосполучення в українській електроенергетичній термінології / Л. Харчук; Національний університет «Львівська політехніка». – Львів, 2013. – С. 3–12.

15. Холяво І. В. Суспільно-політична лексика у пресі 90-их років ХХ ст. (семантико-функціональний аналіз) : автореф. дис. ...канд. філол. наук : 10.02.01 / І. В. Холяво; Кіровоградський державний педагогічний університет ім. Володимира Винниченка. – К., 2004. – 27 с.

References

1. Balko M. Do pytannia pro osnovni oznaky slovospoluchennia / M. Balko // *Lingvistychni studiyi*. – 2011. – Vyp. 22. – 330 s.

2. Balko M. Semantychno-syntaksychni i strukturni aspekty tsilisnykh slovospoluchen suchasnoy ukrainskoyi movy : dysertatsia nazdobuttia naukovooho stupenia kandydata fililohichnykh nauk : 10.02.01 / Balko M. ; Donetskyi natsionalnyi universytet. – D., 2004. – 201 s.

3. Busel V. T. Velykyi tlumachny slovník suchasnoy ukrainskoyi movy. – Kyiv, Irpin. – Perun, 2016. – 1696 s.

4. Vinogradov V. V. Voprosy izucheniya slovsochetanii / V. V. Vinogradov // *Voprosy iazykoznavaniya*. – 1954. – No. 3. – S. 3–24.

5. Vykhoivanets I. R. Gramatyka ukrainskoyi movy. Syntaksys / I. R. Vykhoivanets. – K.: Lybid, 1993. – 368 s.

6. Zatsnyi Y. A. Suchasnyi of anglomovnyi sviti zbahachennia slovnykovoho skladu / Y. A. Zatsnyi, – Lviv: PAIS, 2007. – 228 s.

7. Ivaschyshyn O. Mistse terminologichnoho slovopoluchennia v systemimovy / O. Ivaschyshyn // *Inozemna Filolohia*. – 2013. – Vup. 125. – 10–15 s.

8. Komar L. Frazеологічні одынытi, слова та вилнi словopoluchennia, strukturna klasyfikatsia / L. Komar // *Molodirnyok : schomis. nauk.-ped. zhurn.* – Drohobych (Lviv. obl.). – 2010. – Vup. 9 (68). – 113 s.

9. Ma Yanfei. Konotatyvno markovani slovopoluchennia v ukrayinsky khhezetykh tekstakh pochatku ХХІ st.: semantyka ta prahmatyka [Tekst] :avtoref. dys. ... kand. filol. nauk : 10.02.01 / Ma Yanfei ; Kyiv. nats. un-tim. Tarasa Shevchenka. – K., 2013. – 19 s.

10. Meschaninov I. I. Nominativno eiergativnoe predlozhenie: tipologicheskoe sopostavlenie struktur / I. I. Meschaninov – M.: Nauka, 1984. – 294 s.

11. Mykhailenko L. L. Dynamika suspilno-politychnoy i leksyky ukrainskoyi movy kintsya XX – pochatku XXI stolittia (namateriali movy ukrainsky khzasobiv masovoyi infirmatsiyi): avtoref. dys... kand. filol. nauk: 10.02.01 / L. L. Mykhailenko ; In-t movoznav. im. O. O. Potebni NAN Ukrainy. – K., 2009. – 192 s.

12. Styshov O. Leksuchni styli strychnine neolohizmy v ZMI z pohliadumovnoyi kultury / O. Styshov // Kulturaislovo. – K., 1999. – 112s.

13. Ufimtseva A. A. Slovo v leksiko-semanticheckoi sisteme azyka / A. A. Ufimtseva. – M.: Nauka, 1968. – 272 s.

14. Kharchyk L. Terminy-slovopoluky v ukrainskiy elektroenerhetychniy terminolohiyi / L. Kharchyk; Natsionalnyi universytet «Lvivskapolitekhnik». – Iviv, 2013. – S. 3–12.

15. Kholiavo I. V. Suspilno-politychnaleksyka u presi 90-ykh rokiv XX st. (semantyko-funktsionalnyanaliz) :avtoref. dys. ...kand. filol. nauk : 10.02.01 / I. V. Kholiavo; Kirovohradskyi derzhavnyi pedehohichnyi universytet. Volodymyra Vynnychenka. – K., 2004. – 27 s.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Єфименко Олена Миколаївна, аспірант кафедри документознавства ДВНЗ «*Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди*»;

дом. адреса: вул. С. Крушельницької, б. 3, кв. 91, Київ, Україна 02140;
e-mail: lenabalenko@mail.ru

ДАНИЕ ОБ АВТОРЕ

Ефименко Елена Николаевна, аспирант кафедры документоведения ГВУЗ «*Переяслав-Хмельницкий государственный университет имени Григория Сковороды*»;

дом. адрес: ул. С. Крушельницкой, д. 3, кв. 91, Киев, Украина 02140;
e-mail: lenabalenko@mail.ru

DATA ON AUTHOR

Yefymenko Olena M., Post-graduate Student of Document Science Department;

Pereyaslav-Khmenytskyi Hryhoriy Skovoroda State Pedagogical University; 02140, Ukraine, Kyiv, 3 Krushelnytska Street, app. 91;
e-mail: lenabalenko@mail.ru
